

15 Μαρτίου 2009

ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΙΩΣΗΦ (1)- ΑΣΚΗΣΗ, Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Ιωσήφ Βατοπαιδινός / Ορθόδοξη πίστη](#)

ΤΟ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ ΤΗΣ ΑΣΚΗΣΕΩΣ

Ιωσήφ Βατοπαιδινός

Η αγωνία για τον όλεθρο, που επιβάλλεται δυναμικά σ' όλο τον κόσμο και η κραυγή της απόγνωσης, που από παντού ακούεται, μας έδωσαν την αφορμή και το σύνθημα να γράψουμε τα όσα περιλαμβάνονται σ' αυτό το βιβλίο.

Ο όλεθρος στον οποίο οδηγούνται αναπόφευκτα οι άνθρωποι, οφείλεται ασφαλώς στη λανθασμένη χρήση των νοημάτων· αυτήν ακολουθεί η λανθασμένη χρήση των πραγμάτων που αποτελεί το πρακτικό βίωμα των ανθρώπων. Κατά τη Γραφή «ο γαρ εάν σπείρη άνθρωπος, τούτο και θερίσει» (Γαλ. στ'7). Είναι φυσική ανάγκη και

συνέπεια, κάθε ενέργειά μας να έχει κάποιο αποτέλεσμα. Αλλά κάθε ενέργειά μας μπορεί να υπόκειται, πέρα από την ελεύθερη επιλογή και προτίμηση, στη δουλεία, για την οποία ο θεόσοφος Πέτρος μας ειδοποιεί «ω γαρ τις ήττηται, τούτω και δεδούλωται» (Β΄ Πέτρ. β΄ 19)

Αυτή η αποκάλυψη του Πέτρου μας πληροφορεί για το μυστήριο αυτής της χρεοκοπίας όλων των ανθρώπων, οι οποίοι στενάζουν λόγω της δυναμικής επιβολής του ολέθρου. Ερευνώντας τη ρίζα του «ηττήματος» (Α΄ Κορ. στ΄ 7) και της δουλείας που επακολουθεί, βρίσκουμε ότι είναι φυσική συνέπεια της μεταπτωτικής μας καταδίκης.

Η ίδια η Γραφή μας ερμηνεύει ότι η αρρωστημένη αυτή συνέπεια έγινε σε μας μόνιμο τραύμα στην παρούσα ζωή. «Και είπε Κύριος ο Θεός διανοηθείς· ου προσθήσω έτι του καταράσασθαι την γην, δια τα έργα των ανθρώπων, ότι έγκειται η διάνοια του ανθρώπου επιμελώς επί τα πονηρά εκ νεότητος αυτού» (Γεν. η΄ 21). Μετά την πτώση, μας επιβλήθηκε η ηττοπάθεια και η ροπή «επί τα πονηρά» εκεί δηλαδή που βρίσκεται το σύμπλεγμα του παραλόγου. [\(περισσότερα...\)](#)